

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbnny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoj mócnj
Lubosé ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džěć pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ól khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. P.

• Serbiske njedželske lopjeno. •

Wudawa 60 kóždu 6obotu w Smolerjez knihizišćečetni a płaczi šćtwórtlětnje 100.— hr.

3. njedžela po 6wj. Trojizy.

Žap. skutki 4, 8—22.

To wažne 6łowo, kotrež Pětr wurěcža a kotrež je jadro našeje 6řesćizijanskeje wěry ja wschitke cžazy, klinczi nam džěnka do wutrobny:

„Njeje w žanym druhim 6bóžnosć; tež njeje žane druge mjeno pod njebjom date cžłowjelam, w kotrymž mohli 6bóžni bjež, hač jeno mjeno Jesu6.“

1. Žane 6bože bjes njeho, to dopo6asuja jeho njepšeczeljo;
2. 6bože s nim a w nim, to dopo6asuja cži wucžobnizy;
3. wscho 6bože pšes njeho, to dopo6asuja wschitzy, kotřiz do njeho wěrya.

1. „Njeje w žanym druhim 6bóžnosć!“ Žane 6bože, žana 6bóžnosć bjes njeho, to dopo6asuja jeho njepšeczeljo pšes 6woju njemóz a pšes 6woje 6taženje.

Šćto samochu pšecžiwu temu 6njeje? Woni widžachu teho cžłowjela, kotřiz běšće wustrowjenu a njemějachu ničžo pšecžiwu rěcžecž. Woni widžachu, kaž běšće 6jawne, šćtož 6o dobreho pšes teju japoschotow 6ta — a to přecž njemózachu. Woni pšćitajachu, 6o bħchu mjelcželi wo Jesu6u, ale šćto jim pomhašće? Woni 6ebi njewěryjachu ruzy na njeju položicž, pšćetož lud jimaj pšćiwu6owajšće. Woni 6u njemózni pšecžiwu nimaj! Haj hišćeže wjazy, žaneho 6boža njenama6aja, ale 6taženje. Dote6ž njebėchu wopomnili, šćtož t jich měrej 6o 6odžesće, wot6ud wójny na nich cžalašće. Dote6ž bėchu teho 6acžićli, kiž dħrbjesće rózny 6amjeń jich doma, jich wěry, jich

6boža a žiwjenja bħč, njedħrbjesće jedyn 6amjeń na druhim wostacž wot jich domow, wot jich města, wot jich templa. Šćtaženje bjes njeho! A džěnka? Njemóz jeho njepšeczelow. Wjele 6o rěcži a pišće pšecžiwu Jesu6ej — to je wopacžna wědomnosć, njewěra. A tola njemózža ničžo druge pšćinjesć, lěpšću wucžbu postajicž, lěpšće žiwjenje žiwi bħč, hač je wón žiwy bħł. A hħyž woni widža, kaž je 6jawne, šćtož wón cžini wo 6kutkach lubosće našeje 6řesćizijanskeje zħrwje, w 6kutkowanju jeho lubosće na wutrobje a žiwjenju jenotliwego 6řesćizijana: woni to přecž njemózža. Woni ničžo pšecžiwu temu njesamózža: To twarjenje tu steji, kotrež je natwarjene na rózny 6amjeń, kiž je Jesu6 6ħrystu6. Jeho wucžobnizy přėduja ewangelijon. Wulki lud jemu pšćiwu6uje.

Woni pał 6ami? Žich žiwjenje ma tón6amny bħł: Žich 6božu pobrachuje prawu křona, jich džěku prawu móz, jich 6kutkowanju najwšćšći wotħnjenty kónz, jich 6tudobje najlěpšći trošći, jich wumrjecžu jenicžka nadžija. Wobħladuj 6ebi jeho njepšeczelow! Woni dopo6asuja: Žane 6bože bjes njeho.

2. A potom wobħladajmy 6ebi jeho wucžobnikow. „Woni pał pohladachu na Pětra a Žana 6ħroblosć.“ Š wotkal ju mějachu? Woni wjedžachu: Tón 6njeje je s nami a: To je to 6bože, kiž my 6wėtej nje6emy. „Wój njemóžemoj wostajicž, 6o 6ħdymoj njerěcžakoj, šćtož 6mój widžakoj a 6ħyščakoj.“ Njeje to wěrnosć?

Přėdarjam našeho cžaka mohla tež 6ħroblosć a radosć 6padnecž, hħyž 6woje cžežke pomokanje 6astawaju a tola tał mało 6łodom wobħladaja. Woni drje přėduja, 6řesćizjenje drje 6ħyšća, ale tola po tym nječinja. Š wotkal radosć? Žene

móže naš a wschitkich strojstnych a krobnych šđeržecž pschi wschitkich srudnych nashonjenjach; to je ta wěštojcz: Tón Snjes je s nami a s nim najše sbože.

3. Njeje w žanym druhim sbóžnoscz. Wschitko sbože psches njeho. To šu nashonili: cži wuczobnizy, tón kromy, milijony s nimi.

Šny tež ty to nashonil? Twój Sbožnik je k tebi pschihadzał a šwoju sbóžnoscz tebi posticžował pschi wuczbyje w šchuli, pschi konfirmaciji, w kóždej Božej šlužbje, pschi šwjatym wotkasanju, hdyž šy stejal pschi rowach šwojich lubych. Njetrjebajš tele sbože wjele bóle hacž wschitko druge na semi? Wón je, kiž tebi jo datwa: Jesuž Šhrystuž, kiž hody wot Wótza pschiudže, teho Wótza tebi pokasuje, kiž jutry šmjerež pschewinywschi twoje wumrjecze pschekrašni, kiž na Bože špěcže wěcžnu domijnu tebi wotewri, kiž je tebi šwjatki šwojeho Ducha pópkał, kiž chze tebie wot semje k njebjemam wjescz. To je twoje sbože, twoja sbóžnoscz.

A wo nim chžyli my mjelczecž? Ně, my njemóžemy wostajicž, so bychmy njerěczeli, šchtož šmy widželi a šlyščeli. Šaj, my chžemy wobšwědčicž je šlowom a s myšlu a s šhodženjom:

„Njeje w žanym druhim sbóžnoscz, tež njeje žane druge mjeno pod njebjom date cžłowjekam, w kotrymž mohli sbóžni bycz.“ Šamješ.

Šladaj šo!

II.

Ša naš ewangelskich kšesecžanow steji Jesuž Šhrystuž, tón kšchizowany a štanjeny wofrjedž wschjeje wěry a wuczby. Wón je psches šwój wopor na Golgatha ša naš cžłowjekow ša wschje cžaby to wumóženje došonjal; nad nami nětko je, so my s wěru tutón wopor, haj tuteho našeho wumóžnika šapschijamy w poniznoscz, s roškacžom a s dowěru; cžinimy-li to, je tež naše to wumóženje, ta sbóžnoscz. Šinał to pola tych ameriksčich šektow. Jesuž Šhrystuž tam njeje to jene a to wscho. „Adventistoj šedmeho dnja“ štajeja wsche Jesužoweho štutka na Golgatha šwój cžłowški štutk, to dšerženje šabata. Šchtož tutón njedžerži, tón je šatamany, byrnjež tež hewał žyłu šwoju nadžiju a dowěru na Jesuža Šhrystuža štajil. Šo jich mēnjenju njeje wumóžerški štutk našeho Sbožnika tež dale došahal, hacž jeno, so je jich 144 000 sbóžnych ščinjnych. Tuczki dšrbja wěšo bycz wschitzy „adventistoj šedmeho dnja“. Wóžesch šel do wumóžerški štutk Jesuža Šhrystuža do žyła niže wozicž a tuž tež teho, kotryž jón došonja, t. r. Jesuža Šhrystuža, kotremuž šo my s wěryžnymi japoschtoškeho cžaba wušnawamy: „Ša wěry do šesom Šhrysta, Božeho jenicžkeho narodženeho Šsyna!“

A do žyła: „Boži jenicžki narodženy Šsyn“ Jesuž Šhrystuž njeje, tak praja amerikske šekty, tak „Šhutni pytarjo we bibliji“. Biblija šwědčži je wschej dorajnosczu, Jesuž Šhrystuž šam šo šarocži, so wón je Boži Šsyn! Ale wschał, hdyž to, šchtož w bibliji štaji, šo tajkim wjelemudrym njelubi a njepschihodži, je to, šchtož w bibliji štaji njeprawe a to, šchtož woni chžej a mēnja, prawe, tak je to s tymi licžbami a s tym wulicženjom pola „šhutnych pytarjow w bibliji“ a pola adventistow, tak je to tež s tej wuczbu wo Jesužu Šhrystužu.

„Cži „Šhutni“ praja: Bóh njemóže šyna mēcz. Tuž Šhrystuž njče Boži Šsyn! Šhrystuž je wjele bóle aržyandžel Michał, kotryž je šo cžłowjek ščinił a kotryž šu tehodla, dofelž na kšchizy wumrě, ša Boha ščinjny.

Biblija nam powě, so je Jesuž Šhrystuž woprawdže horžestanył po cžele. Cžitaj šam, kaž tam štaji: Mark. 16, 6; Luk. 24, 37; Jan 20, 24 a na druhich mēštnach.

„Šhutni“ pytarjo w bibliji wjedža to šepje; woni praja: By-li Jesuž Šhrystuž woprawdže po cžele štanył, njeby to wumóženje nicžo hódne bylo.

Biblija wuczži šwěta šudženje, pschi kotrymž kóždy dostanje šo tym, šchtož je cžinił w šwojim žiwjenju, njech je to nětko dobre abo ške.

Cži „Šhutni“ wjedža to šašo šepje: Šaneho šapłacženja a kšloštanja njeje; to šchtož je, je jenož jene — a to hiščeže šohke — pruhowanje w tyžalětnym kraleštwje.

Njepytnejš to, kaž s tutej wuczbu podrywaja to žiwjenje w dobrých pocžinkach, kotrež tola tak hižo mjes cžłowjekami šo šhubjuja bóle a bóle.

„To njech je došč!“ tak pišče tamne nēmske wofadne šopješko. „Šchtož woprawdže w šwojej bibliji pyta, njeda šo wot tutech kumštarjow (Zongleuren), kotšiz s Božim šlowom kul hraja tak, kaž jim to pschihodne, šašlepicz. Šenož cži, kiž šwoju bibliju nješnaja a ju cžitacž njemóža, bywaja šawjedženi wot knjeja Šujšela, teho wěrneho Šesekjela, wot teho „šedmeho jandžela šewjenja“, wot teho „amethista noweho Šerusalemia“ — tak mjenuje šo mjenujzy šašožer tuteje šekty we „woprawdže kšesecžanskej poniznoscz“ — a pschypadnu tak k jeho pschiwšowarjam.

Šy paš, lubi cžitarjo, budžče najdorajnišeho na to šedžbliwi ščinjneni, šo macže šo šladacž psched tutehmi nowymi pišmatwucženyhmi! „Wobroncže šo, Bože džecži! Šli wleku šhče wam na šwěcže, šam šatan je waš požadał!“ Šytajcže k š u t n j e we bibliji. Šroschče šwj. Ducha, šo njebyščeže šo w morwých pišmitkach šašchmjatali a tak potom wschelašore wumyšleški na pomoz wofacž dšrbjeli!

„Šchto chze“, tak je tam hiščeže na kónzu pschispomnjene, „wjazy wo tutej šchłódnej šekče, kotraž šo po nēmsku tež mjenuje „Millenniums-Tagesanbruchsleute“ a „Ernste Bibel-forscher“ a „Wachturm-Bibel und Traktatgesellschaft“ wjedžecž, njech cžita knižku „Dr. Rudolf Fildy: die Rettung der Welt. Verlag Elberfeld.“

Pschedy wschēm paš pschimajmy šo biblije, a to šwěrnšcho a pilnišcho hacž dotal, a to žyšeje biblije, wofebje pa noweho šakona, a pytajmy w njej woprawdže a šhutnje s modlenjom! Njepytajmy w njej tak rjež s nožizami w ruzy, wurěšuju tu špruch, tam štuczku a tam šašo nēšchto ryncžkow! Nješamērny šo tež jenož do někotrych knihow, kaž Damela, Šjewjenje Šana, mēnjo, šo wot tuteje a podobnych druhich mēštnow wotwižuje wscho šbožo a wscha sbóžnoscz, ně, runje nawopał, wschē šchtyri ščenzenja a listy cžitajmy a cžitajmy šašo a šašo a pytajmy pschede wschēm teho jeneho: Jesuža Šhrystuža, a šesnajmy jeho žiwjenje, jeho škutkowanje, jeho wumrěcže, do žyła to, šchto wón je a bycz chze nam šhudym hrěščnym cžłowjekam! Šotom šmējecže tež šami tu prawu wotmoštwu ša tajšich, kotšiz, — tež mjes Ššerbami — praja: „Duchowni na kšěty bibliju wopał wulkaduja!“ Šchtož tak praji, tón dšrbi šwoju bibliju wsacž a hnydom k šwojemu duchownemu hič a jenu to prajicž, a s nim s nowa pytač we bibliji, jeli šo chze woprawdže to bycz, šchtož ma to mjeno kšesecžan, kšesecžanka na šebi, jeli šo chze wón do tych kšesecžanow šwěchecž, kotšiz šebi žyłu knihu Šjewjenjow Šana jako knihu biblije waža a niž jeno šašo wurěški a wotrěški! Tam paš štaji tež w 10. šchuczžy 2. štawa to šlowo: „Budž šwěrnny hacž do šmjerecže, dha chzu tebi kónu teho žiwjenja dacž!“ Ššwěrnny, to rěka tu: s Jesužom hič psches žiwjenje a šmjerecž! šwěrnny, to rěka tu: wostacž pschi tym, šchtož Jesuž Šhrystuž a jeho japoschtošoj wuczžili šu, wostacž pschi žyše bibliji! Ššwěrnny, to rěka paš tež, ša tym štacž, šo šo w tej žyřkwi, w kotrež šy šwěrnny,

wopokážesch, so w njej hwoeru sa tym hladasch, so so brachi a wopacžnosće wotstronja, so so czista wucžba biblije a ewangeliona wucži, so so hebicžiwosć, lubosć i hebi hamemu, nahrabnosć, stuposć, hamopradosć ihubi, so so dopjelnja wulka lasn Jesukowa: „Dubuj Boha wysche wscheho a hwojeho bližšeho jako hameho so!“ Sa kóždy, kotryž w tutej zyrkwi je, so i njej hwoeru dzerži, so so w potajnym a stradžu pschecžiwu zyrkwi a jeje wucžbje njedžela, i jennym słowom: so by ty žiwý staw Senjowjeje zyrkwi, žiwý we žiwěj wěrje do Jesuka Chrystuša, teho hčižowaneho a stanjeneho.

(Potracžowanje.)

Syrlej a stat.

— Wjelube pscheklapnjenje je wjetščina sakskeho krajneho hejma — a i njej druhy — nashonila, jako so 8. junija we wulkostatnym hejmje, we wubjerku sa prawa, wobsamkny, so so dnjej 1. meje a 9. novembra nježmėtej wjazny jako hwojedzenjej hwojezicž, tež w tych krajach niž, hdžez by to krajny hejm — kaž we Sakskej — wošebje postajil. Tu placža jenož wulkostatne postajenja, a po tutych nještej tutaj dnaj wošebitej hwojedzenjej. Tak by potajkim psched krótkim 1. meje i poslednjemu rasej wošebje hwojecžil. Wbo nježby žnadž to hižo tutón krócz?

— Katolsky staršchi wóšom schulskich gmejnow połodnišceje Łužicy, do Žitawšeho schulšeho wokrejša hłuschaznych, su schulski kraj pschipojedžili a japočeli. Hač dotal bě w tutych 8 katolskich schulach modlitwa tež swonka nabožnych hodžin dowolena. Po hwojatkach dyrbesche to nětko sakasane bryč. Tuž so staršchi w jenej myšli tuteho poslednjeho hredka pschimachu. Tež zentrumiška štrona Sakskeje pod pschedhystwom hwojscheho saróplanza Heikleina je so protestej staršchich pschisamknyla. — Tuta žyła wěz wobhwoedluje na jenej stronje to njerune wutriebanje sakonjom pschecžiwu tym wschelakim wěrnosnacžam w Sakskej na druhej stronje pak pokáže, so ewangelsky staršchi a ewangelske schulske sastupjetstwa a schulske gmejny so psche litwo sadžerža w praschenju nabožiny a modlitwy w schuli. A bohužel mamy pschistajicž, so ewangelsky staršchi, herbsky a němšky, pschi tych wobstejnosćach, kotrež tola nětko mamy w Sakskej a w schuli wošebje, pschemalo na to hladaja, so bychu hwoje džězi do Božich hłusčbow hłali, do hłownych Božich hłusčbow. A kaž to i džězimi, tak je to tež bohužel i mlodžinu, i wulkim džělom mlodžiny, kotraž ma rosrěčžowanja w Božim domje wopytowacž. To wscho a wjele druheho je to srudžaze wobhwoedčenje teho, so jich wjele tych starých a mlodých njeje dopósnało, w sakskich strachach a nusach žiwjenja a dušche hmy a tak to žaneje trajajeje a wopradowžiteje pomozy wjazny nimamy, hdžy tu jenu jenicžku nam hšchěže sawostatwazu sazpiwamy. Božu pomoz. S dobom budž pak tu pschi tym tež jena druha a hinał klinčaza powjesč sapřana. W haprleji je minister kulta Gleisner wjerchowškej schuli (Fürstenschule) w Grimma wosjewil, so ministerstwo dowoli — i tym wuněnenjoni, so móže to pak sažo pscheměnicž, — so so sa schulerjom, kotřiz w schuli hamej hndla, swonka schulskich hodžinow nabožne nutrnosće džerža, tola nježmė so žadny schuler nisowacž i wobdželenju na tych hamych.

Wotrocž.

Spřiala w hłowakškej rěči Kristina Royowa.

(Potracžowanje.)

Method stany, a starz, wot wušklychanych powjesčow kaž poraženy, džěiche kaž špizy sa nim do hšěže. Method sacžini durje

a sakwěcži hwožu. Potom wuczeže se saka drohotnostki, sa stareho tak wažne. Běchu to wobrašy jeho tak horzo wopławowaneje džowki, jeje muža Esokoloba a rjany wobraš jeho wnuka, kotrehož woblicžo teho, kotryž na njo hladasche, dopomni na to słowo: Jeho dušcha spodoba so Bohu, tohodla hwoata i njeje se sako žiwjenja. —

„Tak, mój luby hwožde! Tu macže wasche drohotnostki! A tu macže hšchěže něščto: Rubenowy nowy sakon! Pschecžitajcže hebi wschitko, a jutije, da-li Boh, a hmy-li žiwí, pschindu sažo i wam, so bych wam na wasche praschenja wotmolwjał, kotrež wam w nožy hšchěže pschindu.“

Method woteudže a starz wosta, ham se hwojimi drohotnostkami a se hwojim Bohom, kotrehož wulku lubosć halle dženska žyle dopósna. —

Rasajtra jara sahe džěsche Method i Ondrejom do lěša po drjewo; puschežičhtaj wulki dub a wróčičhtaj so halle wječor domoj. Mucžnaj kaž běščtaj powjecžerjeshtaj a džěčhtaj so lehnyč. Žadny i njeju njeptyny, so domjazny se spodžiwanjom na Methoda hladachu. Rasajtra, prjedy hač hndachu, setka so bur i wotrocžkom w sahrodže. „Methodo, proschu, pój jow!“ sawola Ondražil.

„Šcho pschecže, panje?“

„Wčera bě stary Dabit pola naš a powjedasche nam tak džiwne wězny, so je njemóžu wěricž.“

Method so požmėwkujo hladasche i lubosčju mužej do woczow.

„Je to wěrnó, so by ty stareho Žida dla do Gradova pschischoł?“

„Saj, tehodla!“

„Wopradowže?“ sawola to sady njeju Rascho.

„A ty nje nježby ani kuska jesnał?“ wotmolwi Method, so wobrocžiwšchi, i wježolym hłokom.

„Sa?“

„Saj, ty! Njedopomnišch so wjazny na mlodeho mužškeho, kotremuž by w Braddoku powjedal, wo hwojej domjazej wjeszy a wo starym Dabitu?“

„Ach! Nětko so dopomnju!“ Mlody muž složi hebi ruku na čolo. „Tuž to njebě bjes pschicžiny, so ty nje pschězo na nětko dopominasche! Ale tehdy mějesche ty brodu a bě po měšchžaniju swoblekany — a dženska!“

„Wó, žnadž hmy wam tež tak prawy!“ džěiche so hmejo Method.

„Ale, hdžy je to wěrnó, šchož je stary Dabit powjedal, nježby ty prjedy ženje sa wotrocžka byl a nježby tež sa buršje džělo narodženy!“ snapschecžiwí Ondražil.

„To je wěrnó! Ššym wot staršcheju herbowal jene wobšedženstwo, kotrež je wo něščto wjetšche hač wasche!“

„Ach! Stať móžešče ty to potom takle mješ nami žitwy bycz“.
džiwastaj so wobaj, „a so tuteho žida dla tať ponizowacz?“

„Ja suaju kralowšeho syna, — a wój jeho tež suajetaj —
kotrnyž trón a krónu wopuščežiwšchi 33 lět dolho služejše a te
f lubosče te mni njedostojnemu. Njedyrbjat ja njehódny to
f najmješča ras dvě lécze služicž, a to f lubosče f jenemu
čłowjekej, kotrehož wón lubowasche? Nimo teho so mi pola
waš spodobasche. Wy seže mje lubo měli, a ja so nadžijam, so
njejšym tež pola waš tu podarmo byl! Schtó wě, schto na mnje
hščeže to žiwjenju čaka! S ratařskim wotrocžkom drie ženje
wjazy njebudu, tola to jene wěm, so běschtej najšbožowniškej
lécze mojeho žiwjenja tutej dvě, w kotrymajž móžacy, njech tež
w jara žnadnyu, tola pak mojemu Knjesej runy bycz, we kotry-
majž móžacy Ondražitez wotrocžk bycz!“

Pšhecželne woblicžo mlodženza bu kšume, tola dalec we
rosmotnje njepšhindžechu; buchu f žnědanju wofani. So pak
tež pšchi žnědanju so wo tutej wězy rosmotnjachu a nešebje
popoldnju, jako běchu wšchitzu w Šsamktovej nowe jstwie šho-
madženi, to je wěste.

8. staw.

A jažo bě to njedželu popoldnju. Nrašymške mšty lěhachu
so na hory a do dolow; ličje padasche. W dubičach, na žamšnym
městnje, na kotrymž bě Method ras powjedat, kať so lastojzno
domoj dolecžate, na kotrymž bě wofolo njeho f napjatosežu po-
šluchajo žedžata čyrjoda džeczi a Šsamko Petrašch, žedžesche
Šsamko, ale žamlutki. Method tam njebě, ach, njebě do žyla
wjazy w Šradowje; podarmo so tam rošhladowachu, hacž nje-
bychu něhdže wuhladałi tu schwižnu, lubu wofobu. Džeczi nje-
wolaja wjazy: „Wujo Methodo! Wujo Methodo!“ njech žebi
mješ žobu tež něfotrezkuli dopomnjeńki pokasowachu, f kotry-
mž bě je do žwojeho wotkšada wobdaril. Bě žwoju službu pola
Ondražitez došlužil a bě žwoju šhěžu dotwaril, wo kotrejž bu
nětko jnate, so ju njebě ženje ja žebje žameho twarił, ale jenož,
so by Šradowčanam pokasat, kať móhli kraj a ležomnosče do-
wuzicž. A tať na dobo, kať bě pšchischol, bě tež jažo woteschol.
Nichtón njemóžesche jeho wrócžo džeržecž, wón njebě tola žadyn
f jich žrjedžimny.

Šsamko šlehny hłowu na ruzu, a dofelž jeho tu nichtón nje-
widžesche, plakasche — kať hižo tať někotry krócž! — plakasche
ja žwojim dobrnym towaršcom. Wjedžesche, so tajkeho ženje
wjazy njenamaka, hdyž žebi rosmyšlowasche, schto bě so to wšcho
w žymaj dvěmaj lětomaj pšcheměniko. Stať běchu woni to
pola Petrašchez tať šbožowni a porjadni, starschej, kotry, žwať,
a wón žam f Dorfu w Methodowej nowe kšěži. Šdyž žebi
myšlesche na tu nětko tať šbožownu Podhajštez žwojbu a wofebje
na Ondražitez, kať tucži Bohu služachu, njemóžesche so to
Bohu Knjesej došč dodžakowacz, so bě Methoda žem póškal,
se by stareho Davita pytať, a so bě pšchi tym tež jich wšchěch na-
makat! Ow, kať dobročitwy je tola Bóh!

Młody mužški so rošhladowasche. Dopomni so, kať bě tu
f Methodom žedžat. Bě jemu, jako by jeho šlyšchal powjedacz
wo lastojzacy. Haj, tať bě tež wón žam do čzoplišchich krajow
dolecžat, ale wón so ženje wjazy njewróczi do hněšda, kotrež bě
natwaril. Šsužodžo žu šhonili, so je kšěža „na žumpawje“,
kať ju mjenowachu, ja stareho Davita twarił, wot pjenjes, kotrež
bě jemu jeho wnuť ja njeho dať, a so budže tam Davit jako bohaty
nuž bydlíč móz; pšchetož bě wjele po wnuť herbowat.

Method bě žebi to rjenje wumyšlit; Šsamko a Dorfa dhr-
bjeschtaj starza wotbladacz, so njebý tať wofamocženy byl, a wón
mješesche džě jeju tež lubo. Tola, starž to nočžyšche. Jeho ja-

pšchimny žedženje, wohladač rowy džowki, pšchichodneho žyna
a wnuť a so tam póbla nich pohrjebacz dacž, so bychu, hdyž
niz w žiwjenju, tola po žmjereži šjednocženi byli.

Telko wjedžachu wo wšy. Šsamko pak wjedžesche, so by
stary Davit wumrěť, žyle wěšče wumrěť, by-li Methoda šhubicž
dyrbjat. Njedžitwasche so na tym, žwofumi jeho. Šusto by žam
rad, hacž runjež mješesche dobrnych starschich a pěťnu žonu, ja nim
jěť. Tať kupichu to Ondražitez f Petrašchezami hromadže šhěžu
ja žwoje džeczi. Starž da jim ju na pol darmo a žwoju hěťku
dari starej Podhajšžwnej, so by mlodym wurumowaka, kotrychž
bu jich wjele.

Lěta dolho bě w tutej wšy žitwy byl, ludžo běchu so na njeho
šwucžili, a napošledk bu f njeho dobrny čłowjek. Budžea na
njeho špominacz. Šabudžea drje woni teho, kotryž je tať krótki
čžaš, jenož dvě lécze mješ nimi pšchewywał? Šabudžea woni
Methoda?

Haj, woni jeho šabudžea, pšchetož čłowjekowo maja ja
dobrotu krótkeho pomjatka! Tola dolho budže to hščeže tracž,
so žužod žužoda na to dopomni, kať to bě, jako hščeže we
Šradowje Ondražitez wotrocžk služesche. Wón tu wjazy njeje.
Tola ta žwěža a ta lubosč, kotryž je wón w žwojim čžašu
ššwěčžil a roššywał, stej tam a pšchibowatej!

— Rónž. —

Š bliffa a f dalofa.

— Š Thuringšteje so pšche, so žebi tam ewangeliska krasna
žyrkej na to myšli, so f pruskej krajnej žyrkwju šjednocžicž. To
je wěšo něšcto wulzy roššudne a rošřkaze. Ta pšchicžina pak,
kotrak f tajkemu wobmyšlowanju nušuje, je to pšchescžehanje,
kotrež ma ewangeliska žyrkej Thuringšteje čžerpicz pod šozialisti-
škej krajnej wšchinosčju. Njedyrbjalo-li so tole pšcheměnicž a
dyrbjalo-li to f tym pšchitšhanje prawow tať dale hieč a ta
tušwılna nušna njepšchewinjomna bycz, chže krajna žyrkej tuto
šjednocženje pšchewiesč.

— W Drježdžanach je snaty ja škulškeho radu pomjeno-
wany wučer Arzt w pošlednim čžašu nabožne hodžiny wopy-
tował a tež w jenej tajkej so žam na roštwěžowanju wobdželil,
jako wučer runje wo šbožnokšwalenjacy f džecžimi rěčesche.
A tola je wón disident, t. r. f žyrkwje wustupil! A tola je wón
w telko šhromadžimacy pšchecžiwu žyrkwu a kšchescžianskej
wěrje wustupował. Tole je něšcto, schtož je tola po prawom
njemóžne. A tuž žu so kšchescžansžy starschi wobrocžili hnydom
na wulkoštatne šnutškwne ministeršwo.

— Wistowanje. W. w Buť. ja 4. po žwoj. Troj. — W. we
Š. ja 5. po žwoj. Troj.

Biblija — čžaš — čłowjek.

26. tydženi, wot 24. hacž do 30. junija.

24. šchtwórti njedž. po žwoj. Tr. Šap. šku. 4, 23—31. — šh. 318.
— Łuť. 10, 1—16.
25. pónđžela. Šj. 75. — šh. 21. — Łuť. 10, 17—24.
26. wutora. Šj. 76. — šh. 612. — Łuť. 10, 25—42.
27. žrjeda. Šj. 77. — šh. 456. — Łuť. 11, 1—13.
28. šchtwórtk. Šj. 78, 1—32. — šh. 5, 1—5. — Łuť. 11, 14—36.
29. pjatk. Šj. 78, 33—73. — šh. 5, 6—10. — Łuť. 11, 37—54.
30. žobota. Šj. 79. — šh. 3. — Łuť. 12, 1—15.

Šamolowity redaktor: šarať Wyrgeč w Noščacžacych.
Čžiščej Šmolerež knihicžiščezěťnje a knihatnje,
šap. družšwo f wobmj. rukowanjom w Dubyššinje.